

Onsdagen den 1 oktober körde vi Västcupen 2 – Retro CanAm på Partillebanan. Nio bilar kom till start och vi körde kval, och sedan tre finaler med tre förare i varje. Vi körde på fyra spår 4 x 2 minuter.

Janne Ekman vann kvalet överlägset på 5.714 före Mia 6.021. Sedan var det tätt, sjuan hade 6.094.

I final-C var det inga avkörningar förrän efter sista spårbytet, då Uffe Törn gjorde två ödesdigra avkörningar. Uffe var överlägsen i denna final och varvade Stefan Törnfeldt sex gånger och Janne Andersson åtta gånger.

De båda Lassarna fightades om förstaplatsen i final-B och var uppe och nosade på de 77.08 som Uffe kört. De låg hela tiden på samma varv, men det blev Pettersson som lyckades slå Uffe med sina 77.33. Själva blev jag varvad tre gånger.

Final-A var den final som hade flest avkörningar. Janne Ekman var helt överlägsen och Mia och Robban låg runt mitt resultat på 73.89. På sista spåret lossade drevet på

Robbans bil och han förlorade cirka fyra varv på det. Mia avslutade starkt på sista spåret och slog mig med ett halvt varv. Även Janne slutade på 77 varv, med snudd på 78. Så det var segrarna i varje final som lade beslag på de tre första platserna.

1.	Janne Ekman	GO-69	77.94
2.	Lasse Pettersson	GO-69	77.33
3.	Uffe Törn	GO-69	77.08

Stefan hade med sig en stor bärkasse med gamla bilar och karosser. Det skall gå en skräpbilstävling på Stenungsunds triovalbana den 4 oktober. Alla som skulle delta i detta race fick först dra i vilken ordning de skulle få välja bil. Sedan en ny dragning om karosserna. Så var det utlottning av halvbra och dåliga Red-Fox-handtag. Sista dragningen gällde vilket spår de skulle starta på. Själva skall jag inte vara med på denna snurriga tävling i dubbel bemärkelse, men jag lovar att skriva några rader om den.

Nu har de kört den så kallade SBM-cupen och det var Törnarna som kämpade mot hemmaförarna, och till slut var det Uffe som vann på 261.30 före Janne Andersson 259.40. På behörigt avstånd tog Lasse bronspengen med 244.90 före Stefan 243.40. Även Robban låg och fightades här med 240.40. Övriga var helt avsågade. Det kördes även ett 1/32 Production warm-uprace och här fick Stefan kämpa tufft mot enda quinnan. Och det är klart att det blev damerna först, då Mia fixade 477.90 mot Stefans 476.80. Vad de övriga höll på med kan man ju undra, Lasse Pettersson blev trea med 444.80, sedan ytterligare ett jättehopp till fyran Robban med 407.40. Till slut var det dags för finalen i Retro-cupen 2008. Janne Ekman fixade TQ med 1.556, men vann själva racet gjorde Robban på 563.00 tre varv före Lasse Törn och ytterligare åtta ner till Janne Ekman. Mia kraschade chassit och fick bryta, så hon blev sist här men hon vann Concourse.

Slutställningen efter tre körda race blev: Janne Ekman 55 poäng, Lasse Törn 49, och Stefan Törnfeldt 43.

VM i Milton Keynes 2008

Tidigt på fredagsmorgonen den 10 oktober träffades vi hemma hos Ekmans. Signalarna och jag parkerade våra bilar där och så åkte vi till flygplatsen alla sex i en stor taxi, som Mia beställt. Det blev lite trångt då vi hade så mycket bagage. Flygresan gick som den skulle och sen var det bara att vänta på nästa taxi som Kennet beställt, från Heathrow till hotell Holiday Inn i Milton Keynes.

Förare ramlade in allt efter som och Sverige var största utländska nation med femton startande. Vi ställde våra mekväskor vid banan som var uppställd på ett stort torg i ett köpcenter. Det var rymligt både till ytan och till taket. Banan såg nästan ut som en HO-bana i denna mäktiga öppna plats. Det var även gott om rejäla mekplatser där shoppare kunde titta in genom glasfönster på den uppsatta avskärmningen runt banan. Vid själva banan kunde publiken stå cirka fem meter från händelserna. Även Englands andra stora bana stod här och var till för att allmänheten skulle få en chans att prova på slotracing.

På lördag och söndag var det sedan träning dygnet runt. Träningen på söndagen stördes av ett par timmars strömavbrott, annars flöt det på fint.

På måndagen började allvaret. Det var full aktivitet när alla teamen fått ut sina motorer och däck. Det slipades, löddes och dremlades vid varje mekplats, samtidigt som det var träning 4 x 2+2 minuter per team.

Kvalet som kördes 2 x 30 sekunder vanns av Saunders - Fyhr på 9,58 varv, tvåan Pohjasniemi - Lyyski hade 9.47 och Korec - Horky fixade tredjeplatsen på 9.43. Landrud - Helgesson hade säkert varit med i toppen om de inte haft var sin avkörning.

Det blev sju finaler varav den första kördes som Round Robin då det var 57 lag till start. I final-G hade vi mor och son Bergman som hade oturen att få drevras på första spåret men körde sedan upp sig till en fjärdeplats.

I final-F hade Kennet Signal - Noltensmejer och Mia och jag hamnat. Svenskdanska teamet hade lite strul, men för Mia och mig gick det bra ända till sista spåret då bilen inte var helt körbar. Det visade sig att lödningarna på framaxeln lossnat och den kanade fram och tillbaks. Vi klarade dock andraplatsen.

Janne Ekman och Torgny Nordgren körde riktigt bra i final-E och var bäst av svenskarna dittills på 488.03.

Michel Lorin körde med finnen Kangasmäki i final-D där det gick riktigt fort. Dock inte för dessa två, de slutade på 477.80.

I final-C hade vi Pigge Elfström - Sten Michaelsen och juniorerna Danne Ax - Eric Signal. Båda teamen slogs om ledningen till en början, men så blev det pinionsläpp på ungdomarnas bil och de var borta från toppstriden. Pigge - Sten höll farten hela tiden och vann C-finalen på 522.36, 26/100 före Shepherd - Harwood och tog ledningen av de med svensk förare.

Landrud - Helgesson visade sedan att de kunde bättre än i kvalet och vann överlägset final-B på finfina 547.58. De hade fått en bestraffning för att Christer hojtat åt en kurvvakt och fick två varvs avdrag.

Guss - Harrysson hade kvalat bäst av svenskarna och körde final-A. Tyvärr strulade det lite mitt i finalen men de fick ihop 517.77. Striden om den slutliga segern stod mellan Saunders - Fyhr och Vojtik - Cleave och den var tuff hela finalen. S-F ledde i halvlek men kunde sedan inte hålla emot spurten som V-C kom med och fick ge sig med knappa två varv. Efter tillägg av kvalsträckan krympte det till dryga varvet. Även i denna final delades det ut två varvs avdrag. Denna gång till Trigilio som ropat ett olagligt trackcall. Det visade sig att det kostade dem tredjeplatsen. Med en marginal på 21/100 förlorade de den till svenskarna, och efter tillägg av kvalsträckan krympte den till 16/100.

1	Vojtik - Cleave	CZE - GBR	572.58
2	Saunders - Fyhr	GBR - FIN	571.21
3	Landrud - Helgesson	SWE - SWE	554.60

Övriga svenskar placerade sig på platserna 10, 13, 29, 33, 39, 42, 47 och 53.

Nästa klass var Formula One och här ställde nio svenskar upp. Allt som allt kom 92 bilar till start. I kvalet blev det riktigt rafflande då de tre första var inom två tusendelar av en sekund. Andris Podosinovic (LAT) vann på 6.188 före Petr Krcil (CZE) 6.189 och James Cleave (GBR) 6.190. Fyra och direkt till semifinal blev Piero Castricone (ITA) 6.215.

De första svenskarna dök upp i kvart J. Även här började det struligt för unge Victor Bergman men sen flöt det på fint och jag tror han var rätt nöjd med sina 173.04 som till slut räckte till en 73:e plats. Michel Lorin hade vittring på heatseger men fick ge sig för David Sargent och slutade tvåa på 185.18.

Danne Ax körde i kvart I och han höll sig på 24 rundor och slutade på 192.57, knappt slagen av Ben Woodward om andraplatsen.

Janne Ekman dök upp i kvart F som blev ett riktigt jämt heat. Alla låg och slogs runt 190 varv och Janne blev trea på 190.89.

Harrysson körde i kvart E, och jämnare kan knappast en körning bli. 26 varv på sju av spåren, och 25 på det resterande. En tredjeplats på 207.09.

Torgny Nordgren fick köra kvart D, och även hann gjorde ett jämt heat, höll sig på 25 rundor och slutade på 197.70.

Kvart C hade Christer kvalat in till och det började lite krampaktigt på de tre första spåren med sedan lossnade det och han kom nästan upp till Torgnys resultat. Han fick 197.69, 1/100 sämre än Torgny.

I kvart B tog Landrud ledningen av de svenska med 209.50. Han skulle dock inte bli bäste svensk, för i heat A klämde Guss till med 212.35. Dessa två tog sig till semifinal. Harrysson hamnade på den förhatliga 21:a platsen.

Michael hade ingen lycka i semi C och slutade sist på 266.94. Det gick inte så mycket bättre för Guss i semi B, 269.95, och båda var borta från finalen.

I finalen hamnade Paul Shephard (GBR) tidigt i depå och på spår två var det Raivis Jansons (LAT) otur. Efter halva racet hade Paul Gawronski (USA), Paolo Trigilio (ITL) och Graeme Stephenson (GBR) halkat lite efter och det såg ut som om striden skulle stå mellan de

tre andra. James Cleave (GBR) hade kopplat ett litet grepp före två jagande Charlie Gooding (GBR) och Piero Castricone (ITL). James gjorde ett ryck på näst sista spåret och Charlie tappade då han slutade på svart spår, så någon spänning blev det inte.

1.	James Cleave	GBR	374.90
2.	Piero Castricone	ITL	369.22
3.	Charlie Gooding	GBR	366.88

Svenskarnas placeringar blev 18, 23, 25, 35, 36, 50, 52, 63 och 73.

I Eurosport-32 kom 97 bilar till start, varav tio kördes av svenskar. Kvalet vanns av Matti Fyhr (FIN) före Raivis Jansons (LAT), Vladimir Horky (CZE) och Antonin Vojtik (CZE). Tyvärr har jag inga tider här. Horky slutade kvala då han hade en plats i kvart-A. Då sa någon till honom att han måste upp och kurvvakta tidigt nästa morgon. Då körde han några varv till och kom direkt till semi.

Jag hamnade med en strulig bil i kvart L och tog mig runt.

Pigge hamnade i kvart K och fixade 199.25 inte heller något att skriva hem om.

Michel Lorin vann sedan kvart J på 218.10 efter en bra körning.

I kvart I körde Torgny Nordgren och fixade 189.59 efter att ha fått ett dreivas.

Janne Ekman och Danne Ax dök upp i kvart H. Janne kämpade länge om segern men med sina 213.03 fick han andraplatsen bakom Valentin Iskandarov (GBR). Danne Ax klarade tredjeplatsen med 205.32.

Christer fixade 225.27 i kvart F efter rundor på 25 till 30 varv.

I kvart C tog Harrysson ledningen bland svenskarna med 241.39 i ett jämt heat där han slutade fyra, bar tre varv efter segraren.

I kvart B hade vi både Guss och Drutten och ingen lyckades väl riktigt bra. Guss tog sig till semi med ett varv tillgodo.

När kvart A startade med warmup hade Brian Saunders (GBR) med sig en extra bil som han körde fem varv med, troligen för att köra in ett par nyslipade däck. Det står i reglerna att under race gäller en förare - en bil. Han blev inte diskad då de fick till det att warmupen inte ingår i racet. Ett fejt beslut.

Anders Gustafson slutade trea i semi C på 325.24, ett godkänt resultat. I denna semi tilldelades Paul Harwood (GBR) två varv extra för något som hände i racet.

I semi B råkade Paul Gawronski (USA) ut för att det blivit en bula i braiden strax före varvräknaren och spårade ut och missade varv två gånger innan felet rättades till. Även han fick två varv extra. I semi A skipades rättvisa då Brian Saunders tvingades bryta.

När alla semifinaler var körda hade Josef Korec missat finalen med 23/100 och protesterade mot att man gett Paul två extravarv. Hade inte Paul fått dessa hade Korec varit i final. Nu blev det Polsk riksdag en stund och till slut gjordes en kompromiss och man körde en final med nio förare, en Round Robin alltså. På grund av detta blev ju finalen ganska ointressant då man inte kunde se hur de olika förarna låg till.

Efter att Matti stått över och det var två spår kvar stod det klart att ingen skulle slå honom om bilen höll. Bilen höll och han slog Horky med över sex varv.

1.	Matti Fyhr	FIN	443.59
2.	Vladimir Horky	CZE	437.19
3.	Antonin Vojtik	CZE	428.41

Svenskarnas placeringar blev 16, 28, 40, 51, 58, 66, 71, 74, 85 och 86.

Så var det stora Eurosportklassen kvar. 100 bilar kom till start varv 14 svenska. Kvalet vanns även här klart av Matti 4.111 före Korec 4.245, Atte Lyyski (FIN) och Landrud 4.371. Dessa gick direkt till semi. När jag skulle göra mitt sista kval i ett VM så var bilen helt okörbar. Den fick ström lite då och då, så jag fick inte ett enda varv. Därför hade jag liksom Helene hamnat i kvart L. Jag bytte braid på warmupen men det hjälpte inte och på andra spåret hade jag fått nog. Guss och Lars testade min bil och fann inga fel. Då fick jag låna Kennets handtag och då funkade allt som det skulle. Jag körde upp mig till en femteplats men var 20 varv efter fyran, Helene som hade 206.06. Kennet blev tvåa i kvart K på 236.88 men blev direkt slagen av Pigge i kvart J som körde 246.18.

I kvart I började det struligt för Mia och hon fick bara ihop 229.41. I kvart G körde Eric Signal riktigt bra och slog sig förbi Pigge med 42/100.

Torgny, Lars och Janne hade alla tre hamnat i kvart F. Bäst lyckades Janne som inte var så långt efter segraren. Han knep tredjeplatsen med 253.79, Harrysson blev fyra med 243.76 och Torgny femma på 242.51.

Vi hade två svenskar i kvart E. Både Danne och Christer körde riktigt bra. Kanske skulle Christers 270.19 räcka till semi. Danne slutade på 265.69.

Lorin dök upp i kvart D och råkade ut för en strulig kurvavakt som sabbade bilen på första spåret. På de följande sju spåren flöt det på bra och han hade nog varit och nosat på en semiplats även han. Nu slutade han på 259.77.

Anders Gustafson var i kvart A och klämde till med 289.60 och blev klar för semifinal. Christer missade semi med 1.74 varv till Ihor Kuropiy (UKR) och fick den förhatliga 21:a platsen.

Guss i semi B fick plötsligt bilen att gå i snigelfart och han trodde att det var något fel på banan. Banan kollades och en annan bil provades och den funkade som den skulle. Efter mycket letande visade det sig att shunttrådarna låg och kortslöt motorn. 354.87 och en slutlig 19:de plats blev resultatet.

Drutten i semi A misslyckades även han. En krock i kurvan efter varvräknaren gjorde att karossen hamnade i drevet. Han bytte till reservkarossen men det var redan kört och då han senare tappade ett braid så var finalen helt borta. Han slutade på 15:e plats.

I finalen visade det sig att Matti var ett nummer större än de övriga. På näst sista spåret ledde han med sju varv då han stannade och bytte drev och däck. På detta tappade han knappt fyra varv och kunde sedan köra ifrån de övriga som hade så låga bilar att de släpade i banan. Det blev hårt om andraplatsen, bara 1,45 varv mellan tvåan och fyran. Det var James Cleave som missade topp tre med 83/100.

1.	Matti Fyhr	FIN	504.80
2.	Brian Saunders	GBR	495.91
3.	Antonin Vojtik	CZE	495.29

Tyvärr kan jag inte ge er övriga svenscars placeringar då jag inte kan hitta något fullständigt resultat på hemsidan.

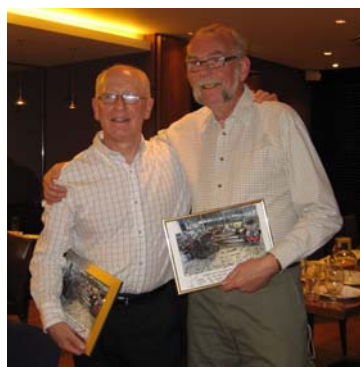
Då var tävlingarna över och bara festen och prisutdelningen kvar.

Vad hade vi då gjort denna vecka mer än att köra bilbana? Det hade blivit mycket tittande i alla affärer och lite shoppat också. Vi hade för det mesta ätit gott. Vi åt Indisk mat, Mexikansk mat, Italiensk mat, Kinamat och naturligtvis även engelsk mat. På de flesta frukostarna blev det ägg och bacon samt korv.

Några hundra meter från banan fanns en jätteanläggning där man kunde åka slalom på riktig snö. 400-metersbacke med två pister och två liftar och temperaturen var konstant - 3 grader. I detta hus kunde man även prova på att flyga med hjälp av en jättefläkt som blåste från golvet. Man kunde även bowla träna golfutslag klättra på väggar m.m. Här fanns även biografier, restauranger, caféer och pubar.

Avslutningsfesten var på hotellet och det var många små olika rätter att sätta i sig, lite pilleplock. Det mesta tyckte i alla fall jag var jättegott. Brian tackade för veckan och nämnde alla sponsorer och tackade för att så många mött upp på detta VM.

Sedan fick Georg Kimber komma fram och få en tavla med allas autografer på, han avslutade nämligen sin slotracing-karriär med detta VM. Sedan tog Mia till orda och även jag fick en dylik tavla då detta var mitt sextonde och sista VM. Det var ett mycket trevligt minne att ha med sig. Danne bad mig också att jag skulle tacka alla som hjälpt honom med kurvvaktningen. Så var det prisutdelning. Pokalerna var inte mycket att hurra för, de var nästan sämre än de vi delar ut på en Saloontävling. Alla pokaler delades dock ut och det blev mycket hejande och applåderande.

Sedan blev det ett minglande och lite drinkar och öl. Jag gick runt och tackade alla mina vänner jag fått under åren och hoppades att de någon gång skulle komma till Sverige så att jag fick träffa dem igen. En gammal vän som körde i början av 90-talet dök upp, nämligen Mark Harrysson, det var riktigt roligt att få träffa denne trevlige engelsman än en gång.

Efter några timmar sömn dukade Christer och jag upp frukost på rummet och kollade på det mest ointressanta F1-lopp jag någonsin skådat. Frukosten var i alla fall mycket god.

Då var det bara hemresan kvar. Vi fördrev de sista timmarna i Milton Keynes med att kolla på när de rev banan. På tisdag skulle det vara Tedans på samma plats som banan stått. Hoppas de fick rent golvet till dess.

Mitt sista VM var kört och fr.o.m. nästa år kör jag bara Saloon och Open-12.

Trots dåliga placeringar för de svenska förarna tror jag att alla tyckte att det varit ett mycket trevligt VM. Kanske inte det trevligaste men det var mycket bra.

Detta var det sista för denna gången!

Berna

Vi får väl ha några vitsar också!

Kal å Osborn var på hemväg en natt då de upptäckte en man som hängt sig i Slottsskogen.

De stannade och betraktade honom under sorgsen tystnad.

Gud har tagit honom till sig, sa Kal med gripen röst.

Ja snörvlade Osborn... å me lasso.

Kal: - Dö ge en krona till en vältränad gymnast.

Mannen på gatan: - Ni ser varken vältränad eller spänstig ut, ni kan väl inte vara gymnast.

Kal: - Ser du inte att jag går på bommen?

Blev Orborn arg när du slog honom i golf?

Nä, men han ble lite putt.